

## POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Hajn

w sprawie z odwołania L. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T.

o emeryturę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 10 maja 2005 r.,

kasacji ubezpieczonego od wyroku Sądu Apelacyjnego w K.

z dnia 19 grudnia 2003 r., sygn. akt III AUa .../03,

**odmawia przyjęcia kasacji do rozpoznania.**

### U z a s a d n i e n i e

Sąd Apelacyjny – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie w sprawie L. P. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T. o emeryturę wyrokiem z 19 grudnia 2003 r. oddalił apelację wnioskodawcy.

W kasacji wnioskodawca zaskarżył w całości wyrok Sądu Apelacyjnego, zarzucając mu naruszenie prawa materialnego poprzez błędną wykładnię art. 51 ust. 1 pkt 4 w związku z art. 36 ust. 1 pkt 4 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353), polegające na przyjęciu, że przy ustalaniu wysokości górniczej emerytury przelicznik 1.2 za każdy rok pracy, o której mowa w art. 36 ust. 1 pkt 4 tej ustawy nie może mieć zastosowania do wnioskodawcy. Zarzucił także naruszenie art. 194 ustawy o emeryturach i rentach z FUS poprzez przyjęcie, że wydane na podstawie „dotychczasowej ustawy o emeryturach górniczych” zarządzenie Nr 9

Ministra Przemysłu i Handlu z 23 grudnia 1994 r. i wystawione na jego podstawie zaświadczenie pracodawcy nie może rodzić pozytywnych skutków prawnych dla wnioskodawcy.

Wskazując na powyższe uchybienia wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz poprzedzającego go wyroku Sądu Okręgowego w K. z 17 grudnia 2002 r. i przekazanie temu Sądowi sprawy do ponownego rozpoznania z uwzględnieniem na rzecz skarżącego kosztów postępowania za wszystkie instancje, względnie o zmianę zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego i uwzględnienie apelacji wnioskodawcy.

W opinii wnioskodawcy kasacja powinna być przyjęta do rozpoznania z uwagi na oczywistą potrzebę wykładni art. 36 ust. 1 pkt 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS poprzez rozstrzygnięcie, jaki rodzaj pracy uważa się za pracę górniczą oraz czy zgodnie z art. 194 ustawy o emeryturach i rentach z FUS zarządzenie nr 9 Ministra Przemysłu i Handlu jest nadal przepisem obowiązującym, przede wszystkim w tym znaczeniu, że stanowi wyczerpujące dopełnienie rodzajów prac górniczych. Niezależnie od tego zachodzi konieczność dokonania wykładni pojęcia „praca górnicza”, zdaniem wnioskodawcy niezbędna, z racji stosowania różnych przeliczników za każdy rok wykonywania takiej pracy. Ponadto wnioskodawca dostrzega potrzebę dokonania wykładni porównawczej art. 51 obecnie obowiązującej ustawy i art. 10a pkt 4 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym górników w celu ustalenia, czy istotnie art. 51 stanowi zawężenie wymagań dotyczących pracy górniczej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jako okoliczności uzasadniające przyjęcie kasacji do rozpoznania skarżący wskazuje oczywistą potrzebę dokonania wykładni przez Sąd Najwyższy art. 36 ust. 1 pkt 4 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353) oraz potrzebę dokonania wykładni pojęcia „praca górnicza” używanego w art. 36 i art. 51 tej ustawy. Taki sposób sformułowania okoliczności nie odpowiada wymaganiom wynikającym z art. 393<sup>3</sup> § 1 pkt 3 w związku z art. 393 k.p.c. Powinny one bowiem nawiązywać do przesłanek przyjęcia

kasacji do rozpoznania wskazanych w tym ostatnim artykule. Mówi on o potrzebie wykładni przepisów prawnych „budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów”. Wnoszący kasację nie wskazuje natomiast, że postulowana przez niego potrzeba wykładni dotyczy przepisów, które mogą być tak kwalifikowane tzn. budzą poważne wątpliwości lub wywołują rozbieżności w orzecznictwie sądów. Można zatem mieć wątpliwości, czy skarżący odwołuje się do przesłanek ustawowych przyjęcia kasacji do rozpoznania.

Po drugie, pierwsze ze wskazanych zagadnień nie może być ocenione jako budzące poważne wątpliwości lub wywołujące rozbieżności w orzecznictwie sądów. Brzmienie art. 51 ust. 1 pkt 4 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie pozostawia wątpliwości, że przy ustalaniu wysokości górniczych emerytur, o których mowa w art. 34 lub 48, stosuje się przelicznik 1,2 za każdy rok pracy, o której mowa w art. 36 ust. 1 pkt 4 i 5, tylko w odniesieniu do pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego, w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego. W związku z tym odmienne postanowienia zarządzenia nr 9 Ministra Przemysłu i Handlu z 23 grudnia 1994 r. w sprawie określenia stanowisk kierownictwa ruchu i dozoru ruchu pod ziemią w kopalniach siarki i kopalniach węgla brunatnego, na których zatrudnienie uważa się za pracę górniczą nie może być, w świetle dyspozycji art. 194 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, stosowane wobec wnioskodawcy. Zgodnie bowiem z tym ostatnim przepisem do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w ustawie pozostają w mocy przepisy wykonawcze wydane na podstawie ustaw i dekrety wymienionych w art. 195, jeżeli nie są sprzeczne z przepisami niniejszej ustawy.

Drugie z wymienionych zagadnień nie wiąże się z podstawami kasacji. Tymczasem zgodnie z ustalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego nie stanowi okoliczności uzasadniającej rozpoznanie kasacji występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, które nie ma powiązania – poprzez wskazanie określonych konkretnych przepisów prawnych – z podstawami kasacji. Jeżeli wnoszący kasację powołuje się na istnienie istotnego zagadnienia prawnego, to zagadnienie to nie

może występować abstrakcyjnie, lecz musi odnosić się przynajmniej do jednej z przytoczonych podstaw kasacyjnych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 kwietnia 2002 r., II UKN 256/01, Prok. i Prawo 2002/10/44, postanowienie z 27 lutego 2003 r. I PK 373/02, niepubl.). W związku z tym należy wskazać, że pojęcie „praca górnicza”, którego potrzebę wykładni skarżący postuluje, nie występuje w przepisach powołanych w podstawie kasacji.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł o odmowie przyjęcia kasacji do rozpoznania na podstawie art. 393 k.p.c. i art. 393<sup>7</sup> § 1 k.p.c.